

Súd:	Najvyšší súd SR
Spisová značka:	8Sžo/33/2013
Identifikačné číslo spisu:	7011200412
Dátum vydania rozhodnutia:	23.01.2014
Meno a priezvisko:	CSc., JUDr. Eva Babiaková
Funkcia:	sudca
ECLI:	ECLI:SK:NSSR:2014:7011200412.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: V. V. V. S., V. W. XX, J., zast. Advokátskou kanceláriou GOGA a spol., s.r.o., Žriedlová 3, Košice, IČO: 36 863 947, v mene ktorej koná JUDr. Tomáš Goga, advokát, proti žalovanému: Ústav na výkon trestu odňatia slobody, Nám. Štefana Kluberta 7, Levoča, v konaní o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. ÚVTOSaÚVV-46/1-2011 zo dňa 24. februára 2011, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/55/2011 - 127 zo dňa 4. apríla 2013 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania jednohlasne, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Košiciach č. k. 6S/55/2011 - 127 zo dňa 4. apríla 2013 v časti týkajúcej sa náhrady trov konania m e n í tak, že žalovaný j e p o v i n ý zaplatiť žalobcovi náhradu trov konania titulom trov právneho zastúpenia vo výške 1004,71 €.

Žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania n e p r i z n á v a.

Odôvodnenie

Krajský súd v Košiciach napadnutým rozsudkom zrušil napadnuté rozhodnutie žalovaného a žalobcovi priznal náhradu trov právneho zastúpenia v sume 956,10 €. Pri určovaní výšky náhrady trov konania krajský súd nepriznal náhradu za 4 úkony právnej pomoci, a to doplnenia podania zo dňa 29. mája 2011, štúdium súdneho spisu, a ďalšie porady s klientom zo dňa 10. januára 2012 a 3. apríla 2013, keďže ich nepovažoval za potrebné na účelné uplatnenie práva.

Proti tomuto rozsudku v časti týkajúcej sa trov konania podal v zákonnej lehote žalobca odvolanie, v ktorom sa domáhal jeho zmeny tak, že odvolací súd prizná náhradu trov konania vo výške 1619,75 € a taktiež prizná náhradu trov za odvolacie konanie.

Uviedol, že všetky úkony, ktoré v jeho mene robil právny zástupca boli robené výslovne za účelom účelného bránenia práva žalobcu.

Ohľadne nahliadania do súdneho spisu zo dňa 30. novembra 2011 odôvodnil žalobca účelnosť tou skutočnosťou, že krajský súd odročil pojednávanie zo dňa 10. novembra 2011 s tým, aby žalovaný v určenej lehote doložil súdu interné predpisy, pričom tieto dôkazy už neboli žalobcovi doručované.

Nemôže byť žalobcovi na ťarchu, že sa spolu s právnym zástupcom chceli na pojednávanie riadne pripraviť.

Pokiaľ šlo o ďalšiu poradu s klientom zo dňa 10. januára 2012, táto sa uskutočnila po tom, čo bol do advokátskej kancelárie doručený rozsudok súdu prvého stupňa. Žalobca sa s rozsudkom riadne oboznámil, pričom bolo potrebné zvážiť, či sa bude podávať odvolanie, prípadne aké dôvody chce žalobca použiť na svoju obranu. Za týmto účelom prebiehalo stretnutie, boli prejednané všetky ďalšie záležitosti, možnosti a postup vo veci.

Porada zo dňa 3. apríla 2013 sa uskutočnila z dôvodu doručenia rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 8Sžo/6/2012 zo dňa 21. februára 2013. Odvolací súd nepovedal jednoznačne, ako má prvostupňový súd postupovať pri prejednaní veci, bolo nevyhnutné, aby si žalobca s právnym zástupcom dohodli postup a stratégiu aj pre prípad, ak by prvostupňový súd chcel vypočuť svedka E. alebo urobiť konfrontáciu medzi ním a žalobcom.

Účelnosť podania zo dňa 19. mája 2011 odôvodnil tou skutočnosťou, že sa jedná o písomné podanie vo veci samej, bolo síce podané na základe výzvy súdu, avšak všetky skutočnosti, o ktoré konajúci súd žiadal doplniť žalobu boli uvedené aj v pôvodnej žalobe.

Žalovaný sa k podanému odvolaniu nevyjadril, vlastný odvolací návrh nepodal.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd odvolací (§ 10 ods. 2 O. s. p.) preskúmal napadnuté uznesenie krajského súdu v medziach podaného odvolania (§ 246c ods. 1 veta prvá O. s. p., § 212 ods. 1 O. s. p.) a dospel k záveru, že odvolanie žalobcu je čiastočne dôvodné.

Podľa § 246c ods. 1 O. s. p., pre riešenie otázok, ktoré nie sú priamo upravené v tejto časti, sa použijú primerane ustanovenia prvej, tretej a štvrtej časti tohto zákona.

Podľa § 250k ods. 1 O. s. p., ak mal žalobca úspech celkom alebo sčasti, súd mu proti žalovanému prizná právo na úplnú alebo čiastočnú náhradu trov konania.

Podľa § 142 ods. 1 O. s. p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Pri priznaní náhrady trov konania súd skúma aj to, či tieto boli potrebné na účelné uplatnenie práva v danej veci, teda tú skutočnosť, či ich účastník musel skutočne a nevyhnutne vynaložiť vo vecnej súvislosti s konaním.

Podľa úradného záznamu o nazretí do súdneho spisu zo dňa 30. novembra 2011 (č. l. 65) bol na krajskom súde v čase od 10:45 do 11:30 hod. splnomocnenkyňa advokáta predložený spis, z ktorého si požiadala o vyhotovenie fotokópií. Zo zápisnice o pojednávaní zo dňa 8. decembra 2011 (č. l. 71-73) je zrejmé, že krajský súd na pojednávaní vykonal listinné dôkazy, ktoré žalovaný na výzvu súdu zo dňa 10. novembra 2011 predložil, a ktoré si žalobca resp. jeho právny zástupca zabezpečil práve pri nahliadaní do spisu zo dňa 30. novembra 2011. Najvyšší súd Slovenskej republiky náklady za tento úkon považoval za potrebné, keď práve z dôvodu zabezpečenia listín bolo pojednávanie odročené a tieto listiny následne boli vykonané ako dôkazy na ďalšom pojednávaní.

Nakoľko za uvedený úkon právnej služby nie je v ustanovení § 14 Vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení účinnom v čase vykonania úkonu (ďalej v texte uznesenia len „Vyhláška“), stanovená odmena, bolo potrebné pri určení odmeny, vychádzať z odmeny za úkon, ktorý je mu svojou povahou a účelom najbližšie. Podľa najvyššieho súdu bolo uvedený úkon potrebné posúdiť ako ďalšiu poradu alebo rokovanie s klientom nepresahujúcu jednu hodinu a použiť tak sadzbu stanovenú v § 14 ods. 4 písm. a/ Vyhlášky. Náhrada za tento úkon patrí tak vo výške 41,20 € (vo výške jednej tretiny základnej sadzby tarifnej odmeny v sume 123,50 €) a prislúchajúci režijný paušál 7,41 €.

Pokiaľ sa jedná o posúdenie účelnosti ostatných úkonov právnej služby, Najvyšší súd Slovenskej republiky sa stotožnil s názorom vysloveným krajským súdom.

Náhradu trov právneho zastúpenia nemožno priznať za úkony právnej služby vykonané v rozpore s § 250k ods. 1 O. s. p. t. j. trovy, ktoré neboli vynaložené účelne na uplatňovanie práva. V zmysle § 20 ods. 1 zákona č. 586/2003 Z. z. o advokácii v znení neskorších predpisov, každý má právo na poskytnutie právnych služieb a môže o ne požiadať ktoréhokoľvek advokáta. To však neznamená, že neúspešný účastník konania je povinný nahradiť všetky trovy predstavujúce odmenu advokáta. Poradou s klientom dochádza k navýšeniu trov konania, avšak ich náhradu možno priznať, ak boli účelne vynaložené. Dve porady s klientom zo dňa 10. januára 2012 ako aj 3. apríla 2013, nemožno považovať za nevyhnuté pre účelné uplatňovanie práva. Určenie dôvodov pre podanie odvolania, či dohoda ohľadne postupu a stratégie na nariadenom pojednávaní, najmä pokiaľ žalobca sám nemá právnické vzdelanie sa súdu nejaví ako úkon potrebný v súvislosti s predmetom konania, ktorým sú právne otázky súvisiace s prieskumom zákonnosti správneho rozhodnutia. Navyiac neušlo pozornosti najvyššieho súdu, že vo vyčíslení trov zo dňa 1. marca 2012, doručenom Krajskému súdu v Košiciach dňa 5. marca 2012 a následne zaslaný najvyššiemu súdu v rámci odvolacieho konania, sa úkon právnej služby „porada s klientom zo dňa 10. januára 2012" ani nenachádza.

V súvislosti s doplnením žaloby zo dňa 17. mája 2011, doručeným krajskému súdu dňa 19. mája 2011, je potrebné uviesť, že tento úkon by nebol býval bol potrebný, pokiaľ by podaná žaloba mala náležitosti podľa zákona. Nemožno skutočnosť, že žaloba nebola obsahovo perfektná, pokladať za východisko pre priznanie náhrady trov za odstránenie takýchto väd. Navyiac zo samotného odvolania vyplýva, že obsahovo je dotknuté podanie takmer totožné s podanou žalobou (za ktorý úkon právnej služby náhrada priznaná bola).

Predmetom odvolacieho konania je náhrada trov konania vzniknutých pred krajským súdom. Žalobca mal v odvolacom konaní len čiastočný úspech v sume 48,61 €, (oproti požadovaným 663,65 €), preto mu najvyšší súd náhradu trov odvolacieho konania nepriznal v zmysle § 224 ods. 1 O. s. p. a § 250k ods. 1 O. s. p. a § 142 ods. 2 O. s. p. v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O. s. p.).

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky v pomere hlasov 3:0 (§ 3 ods. 9 veta tretia zákona č. 757/2004 Z. z. o súdoch a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom od 1. mája 2011).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.